

Huilende vrouwen en kinderen vast in 't water

Dramatische tonelen op de Waddenzee

(Van onzer verslaggevers)

Dramatische tonelen speelden zich zaterdagmiddag af op het wad bij Schiermonnikoog, waar vijftig wadlopers tot boven hun middel in het wassende water van de Waddenzee (temperatuur zes graden) stonden. Een vrouw drukte een rillend en totaal verkleumd meisje tegen zich aan in een poging haar te verwarmen met haar eigen lichaam. Een man, die kramp in zijn benen kreeg, werd boven het water uitgetild en gemasseerd. Veertien vrouwen en meisjes van de handbalclub Weijer-Aeolus uit Wildervank, die een gezellig uitstapje zagen veranderen in een levensgevaarlijk avontuur, stonden huiverend van de kou stijf tegen elkaar aan om warm te blijven. Ze wreven elkaar, en sommigen snikten.

Temidden van alle ellende ontpopte de 34-jarige leraar Wels uit het Brabantse Deurne zich als de onbetwiste leider. Het was zijn eerste tocht. „Hij bleef uiterst rustig, hield het hoofd koel en sprak ons voortdurend moed in,” aldus enkele meisjes van de handbalclub. Wels was het, die ook het centrum van de Stichting Wadvrienden (die de tocht had georganiseerd) per portofoon dringend om maatregelen vroeg. Toen kon de reddingsactie op gang komen.

De hoofdgids Willem Schrober - bekend als Willem Wad - raakte in de dreigende situatie het hoofd helemaal kwijt, aldus de onfortuinlijke wadloopgroep. Hij werd na terugkeer op Lauwersoog overstuurd naar huis gebracht. Ervaren wadlopers vragen zich af, hoe hij van de juiste koers is afgeraakt; hij heeft een grote ervaring met wadlopen.

Aanvankelijk werkte de gids voor het bekende Wadloopcentrum in Pieterburen, maar toen hier moeilijkheden ontstonden rond directeur Dijkstra werd hij ontslagen, en stapte hij over naar de 'concurrerende' Stichting Wadvrienden, die door Dijkstra's vrouw wordt geleid. Ina Romp, één van de handbalsters uit Wildervank: „Toen we verdwaald waren kon men op de wal Willem Wad niet eens meer verstaan via de walky-talky. Hij liep maar wat heen en weer en ineens zei hij, dat het ons leven zou kosten, als we niet stil waren.”

Volgens haar waren er werkelijke ongelukken gebeurd, als de hulp een half uurtje later was gekomen. „Er was een man bij, die eerder een hartaanval heeft gehad. Hij trok helemaal wit weg, en ook een paar kinderen hadden het niet meer. Het water kwam toen al tot het middel, en een paar uit de groep kregen kramp door de kou.” Rita Koers, een zweminstructrice, had de groep toen net uit voorzorg uitgelegd hoe men met behulp van wat kledingstukken het beste kan blijven drijven.

Vreugdetonelen speelden zich af toen de reddingshelikopters in actie kwamen. Enkele meisjes, die moesten wachten op transport, speelden in het ijskoude water zakdoekje-leggen, met een oude muts als zakdoek. „Toen de eerste helikopter ons vond, heb ik hardop gejankt van blijdschap,” vertelt Ina Groenwold uit Veendam, één van de leden van de handbalclub.

Omdat de wadlopers slechts groepje voor groepje in de helikopters konden, werden ze eerst op een duin op Schiermonnikoog afgezet en later naar een hotel op het eiland vervoerd. De meesten gingen, na hier op verhaal te zijn gekomen, later met de boot naar de vaste wal.

● Willem „Wad” Schrober (links voor) komt op Lauwersoog aan.

Aan het hachelijk avontuur was een goed einde gekomen.

De tochten naar 'Schier' worden dit seizoen voor het eerst weer na twee jaar gehouden, omdat men het de vorige seizoenen te gevaarlijk vond. De Stichting Wadvrienden wil nauwelijks commentaar geven op het gebeuren. Wel is men erg onder de indruk. Men is af-

gegaan op het weerbericht van vrijdagavond, waarin werd gezegd, dat de mist in de loop van de morgen zou verdwijnen.

Ook een groep van het 'concurrerende' Wadloopcentrum Pieterburen maakte zaterdag een wadlooptocht naar Schiermonnikoog. Deze groep kwam zonder problemen op het eiland aan.